

Novi izazovi

mr. sc. Maja Cvjetković, prof.

Građevinska tehnička škola Rijeka
maja.cvjetkovic@hotmail.com

Promjena, mijena sastavni je dio naših života. Promjena nas drži budnima, daje nam novu energiju, a u isto vrijeme izvlači nas iz zone ugone u kojoj se osjećamo sigurno i zaštićeno. Upravo zbog straha od novina, iznenađenja koja su moguća kad zamijenimo poznato nepoznatim, mnogi od nas ostaju cijeli svoj radni vijek vjerni istom pozivu ili istom poslodavcu, čvrsto zatvoreni u okvire i radijuse kretanja, nekad davno zacrtane te s nestrpljenjem iščekuju trenutak umirovljenja.

Ipak, postoje i drugačiji djelatnici, naši kolege koji su angažiranost i aktivnost iz svoje radne biografije prenijeli u svoje (ne)mirne umirovljeničke dane, oplemenivši ih novim znanjima, vještinama i interesima.

Ovaj tekst posvećen je profesorici, knjižničarki, umirovljenici, pčelarici (upravo i baš tim redom) Katarini Kohler. Katarina Kohler je rođena u Vinkovcima gdje je završila osnovnu školu i gimnaziju. U Zagrebu završava studij Povijesti umjetnosti i komparativne književnosti.

Našom sugrađankom Katarina postaje 1975. godine kada se zaposlila u Građevinskom školskom centru kao profesorica likovne umjetnosti i hrvatskoga jezika. Kao nastavnica bila je aktivna u struci i angažirana u radu s učenicima, nastojeći im približiti ljepotu umjetnosti. Suradivala je s nizom riječkih i zagrebačkih kulturnih ustanova te vodila učenike na izložbe i u muzeje.

U školskoj knjižnici radila je od 1994. godine, a 1995. godine položila je stručni ispit iz knjižničarske struke te stekla zvanje diplomiranog knjižničara. Završnim pismenim radom na temu *Ispitivanje korisničkih potreba u knjižnici Graditeljske i poljoprivredne tehničke škole u Rijeci*, Katarina Kohler ukazala je na to da su predmet njezina interesa korisnici, učenici i nastavnici Škole, što je svojim radom dokazivala do trenutka umirovljenja.

Prostor knjižnice i čitaonice prostor je rada i suradnje knjižničara s nastavnicima i učenicima. Katarinina knjižnica bila je mjesto na kojem se mogla pronaći dobra, provjerena informacija i savjet za još kojom knjigom više. Marljivo je obilježavala važne godišnjice i datume, nenametljivim, ali zanimljivim i svima vidljivim izlozbama koje su nerijetko imale i javni karakter.

Kod učenika je nastojala razvijati sposobnosti za samostalan rad tako što bi ih upućivala na različite izvore znanja kao i na njihovo korištenje. U razvijanju kreativnih i estetskih mjerila, važno joj je bilo razviti samokritičnost i procjenu u postupku pristupa temi. Isticala je humanost, toleranciju te potrebu za cjeloživotnim obrazovanjem, kao nužnosti, ali i zadovoljstvo.

U svojoj novoj struci, u knjižničarstvu, bila je aktivna, prisutna i sudjelovala u svim važnim tijelima od samih početaka. Od 1994. godine do umirovljenja bila je članica Knjižničarskog društva Rijeka i Hrvatskog knjižničarskog društva. Njezino aktivno sudjelovanje u Društvu prepoznali su kolege i suradnici te je 1998. godine izabrana za predsjednicu Upravnog odbora Knjižničarskog društva Rijeka i tu je dužnost obavljala dvije godine. 1998. godine izabrana je u Vijeće za školske knjižnice. Aktivno je sudjelovala na skupovima i Proljetnoj školi školskih knjižničara te je svojim radovima doprinijela radu društva, školskim knjižničarima i zajednici u cjelini.

Umirovljenjem, Katarina Kohler nastavlja aktivno djelovati u zajednici. Završila je pčelarsku školu i svoj je hobi odlučila pretvoriti u zanimanje tako da je ne možemo titulirati umirovljenicom.

Povremeno navraća u Školu i knjižnicu, ali sve rjeđe, jer, kako kaže, pronašla je novi izazov, svoj novi poziv i vrijeme za sebe.